

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dissertatio Philologica Qua Al Tehî Tsadik Harbeh Ve-'al Tirsha' Harbeh Sive Nimium Iustitiae Et Improbitalis Salomonis, Coheleth. VII. 16. 17. ...

**Clauswitz, Benedikt Gottlieb
Keyselitz, Gottlieb**

Lipsiae, 1721

VD18 11528834

§. V.

[urn:nbn:de:bsz:31-130295](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130295)

homo impatiens in adversis sibi nimiam justitiam & innocentiam imaginetur. Videntur autem Mercerus & Schmidius versus hos eum nostris versibus ita conjunxisse, quod encomium sapientiæ in genere interjectum abruptum nimis inter v. 18 & 21. videretur: quod v. 20. per כ conjunctionis priori rationem sistere præcedentis versus videretur, quam tamen sensu satis commodo v. 20 non exhibeat: denique quod v. 20. parænesi versus 16. subordinari posset. Ast primum quidem insolitum non est Salomoni inter alia argumenta in encomium sapientiæ abrupta etiam oratione excurrere, ut patet Cap VII. II. VIII. I. IX. 13. X. 10. Porro infuetum est חכמה hanc sapientiam vertere, ut vel timor Dei præcise, de quo in præcedentibus sermo fuit, vel præcise studium quo quis inter lenitatem nimiam & rigorem nimium medium servat, designetur; siquidem חכמה etiam cum ה demonstrat alibi apud Salomonem in genere sapientiam notat. Cap. I. 13. II. 3. 21. VII. 12. 23. ut non præcise ad præcedentia restringatur. Ea vero quæ hoc loco de sapientia prædicantur, de sapientia in genere apud ipsum Salomonem nostram dicuntur Cap. IX. 18. Prov. XXI. 22. XXIV. 5. Denique si v. 20. rationem argumenti v. 16. & 17. propositi exhibere deberet, rationem non satis dilucide utriusque paræneseos redderet; quod si vero ad priorem tantum pertinet, subordinatio remotior & obscurior est. Non igitur, salvis tamen aliorum iudiciis, ultra v. 8. quæ ad argumentum nostrum pertinent, quaerenda videntur. Tum vero v. 19. & 20. forte ita cohærent, sapientiæ studendum esse ut tutus aliquis sit, eam enim naturæ nostræ conditionem esse, ut multis nos peccatis & per ea periculis exponat.

§. V.

In ipso autem textu occurrit primum particula **כ** qua constructa cum futuro utuntur Hebræi, quando voluntatem, qua aliquid fieri nolumus, significamus. Fit hoc

hoc autem, quando sermonem ad illum, a quo hoc vel illud omitti cupimus, vel prohibendo, vel distadendo, vel deprecando dirigimus, prout vel superiorem, vel parem, vel inferiorem invenimus. Fit etiam quando per modum voti de nobis ipsis Num. XI. 17. vel de persona tertia Jer. IX. 22. Deut. XXXIII. v. 6. quid fieri nolimus declaramus, ut alias notiones vel inusitatas vel incertas prætermittamus. In toto enim Coheleth, quoties hæc particula occurrit Cap. V. 1. 3. VII. 9. 10. VIII. 3. X. 20. XI. 6. perpetuo interdicens notionem recipit, quæ & nostro loco satis accomodata est, cum Salomo doctoris instar regulas virtutis præscribendo animum a re fugienda malo annexo avocet.

§. VI.

Sequitur vox תרי quæ derivata ab היה, quoties est tertii adjecti notat, de *exes* prædicati ad subjectum aliquid enunciat. Hanc vero vel consummatam de subjecto prædicat, atque ita responderet Græcorum *εναι*: vel inchoandam & consummandam, quo sensu idem quod Græcorum *ειναι* significat exempla vide apud Coccejum in Lexico (c) vel perpetuo duraturam, ut patet ex loco Gen. XXVII, 33. Quæ si ad nostrum locum referantur, sensus vocis is est, ut Salomo statum illum, quo quis est צדיק הרכוה respectu tyronis sui ita aversetur, ut hic si illum plane non induerit, neque jam induat, si vero jam quodammodo in hunc statum devenerit, eum non continet.

§. VII.

Quod vox צדיק accurate ad notionem צדק accedat, ita ut viam notet cujus superficies æquabilis atque adeo pedibus tuta sit ex Psalm. XXIII, 2. nondum satis probasse videtur Gussétius (d), id tamen certum est quod justum notet, h. e. in genere illum, qui a culpa legis

(c) p. 178.

(d) in Comment. Hebr. lingue.